

[Jensen-Broby.]

melse, som jeg ikke er helt glad ved, idet der staar, at Støtten skal gives til Beboelseshuse med indtil 24 Lejligheder af mindre Type. Jeg vil tro, at man her er kommet for højt op med Maksimum for det Antal Lejligheder, som forlanges, og at der i hvert Fald i Provinsbyerne og de bymæssige Bybyggelser paa Landet vil være Trang til en anden Byggeform, saa at man kan opføre mindre Huse med færre Lejligheder end de 24.

I § 10 bestemmes det, at Prioriteterne højst kan udgøre 70 pCt. af den af Indenrigsministeren godkendte Anskaffessum. Jeg vil gerne pege paa, at man maa passe paa med denne Anskaffessum, saa at man ikke bliver snydt, man maa kontrolere den nøjagtigt, og det kan jo blive en vanskelig Kontrol for den højtærede Indenrigsminister. Den anden Bestemmelse i § 10, at Laanegrænsen kan forhøjes til 80 pCt. af Anskaffessummen, hvis Kommunen paatager sig fuld Garanti for den Del af Laanet, der overskrider 70 pCt., har jeg ikke noget imod.

Afsnit IV handler om Skattefritagelse. Formen herfor er en lidt anden end den, vi hidtil har haft. Afsnittet indeholder Regler om en tidsbegrænset Skattefritagelse for den Del af Ejendomsskatterne, der falder paa Bygninger, dog bortset fra Skatterne til Amtskommunerne. Det er en ny Bestemmelse, og jeg tror, den er heldig, fordi Amtsskatterne ligger paa et andet Grundlag. De nu foreslaaede Regler er lidt mere omfattende end de hidtidige, idet der nu ogsaa foreslaas Skattefritagelse for Kontor- og Forretningsejendomme.

Der er efter min Overbevisning mange gode Ting i Lovforslaget, men jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde til at begynde med: Der maa være Tid til i et Udvalg at gennemgaa det kritisk, fordi der ogsaa er Ting i det, som trænger til Ændring. Navnlig tror jeg, at den højtærede Minister har strakt sig alt for vidt over for Københavns Kommune og givet den alt for glimrende Betingelser. Jeg tror, det er nødvendigt at tage disse Betingelser nærmere i Øjesyn, inden vi plumper ud i dette. Jeg kan ikke saaledes som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet anbefale, at vi skulde gøre os færdige paa meget kort Tid; der maa være Tid til Behandlingen.

Kristen Amby: Den højtærede Indenrigsminister kunde paa Forhaand gaa ud fra, at et Lovforslag, der sigtede paa at fremme Saneringen af usunde Bydele, vilde

blive mødt med Sympati saavel af dette høje Ting som af hele Befolkningen. En af Hovedindvendingerne mod den Form, Saneringsloven i sin Tid fik, var vel, at man var klar over, at det vilde tage alt for lang Tid, inden man fik gennemført noget. For saa vidt kunde man gaa ud fra, at et Forslag som dette, der tager Sigte paa allerede i den nærmest følgende Tid, nu til Sommer, at faa sat Fart i Saneringen af det mest saneringsmodne Kvarter, nemlig det omtalte Borgergade—Adelgade-Kvarter, uden videre vilde gaa glat igennem.

Naar vi imidlertid har adskillige Indvendinger at gøre, er det, det vil jeg gerne pointere, ikke fordi vi ikke har Sympati for Tanken, og ogsaa for at faa Fart i Arbejdet, men vi maa for det første hævde, at et Tilskud fra Staten paa den Størrelse, der her er Tale om, til en næsten bestemt afgrænset konkret Opgave — det staar ikke i Forslaget, men det ved vi jo, det er; vi har ogsaa hørt den højtærede Ordfører for Socialdemokratiet tale om, hvilken Opgave det er —, kan vi ikke gaa med til, før vi kender Planen. Og naar man nu tilmed ved, at de mest kyndige Mennesker er meget uenige — altsaa nu medens Lovforslaget er til Behandling — om, hvilken Plan der skal gennemføres, eller maaske om, hvorvidt nogen af dem overhovedet skal gennemføres, og naar man endvidere ved, at de højeste administrative Embedsmænd i Københavns Kommune staar saa at sige hver paa sit Sted, saa maa vi bede om, at inden Rigsdagen bevilger et saadant Beløb, bliver de konkrete Planer forelagt for os. Og dernæst vil jeg hævde, at der ikke her er Tale om blot et kommunalt Spørgsmaal, et Spørgsmaal om at sanere og byplanlægge store Dele af Landets Hovedstad; det er et Spørgsmaal, der vedrører Befolkningen som Helhed, det er ikke et særlig kommunalt Spørgsmaal. Alene af den Grund kunde der være god Anledning til, naar der er Tale om Planer af et saadant Omfang, Genopbyggelse af et helt Kvarter, at Rigsdagen blev sat i Kundskab om Planerne.

Derfor tror jeg, at man allerede nu maa sige, at dette kan ikke gaa hurtigt, i hvert Fald ikke saaledes som Lovforslaget nu foreligger. Det er muligt, at Ministeren kan faa et Hasteforslag om noget helt andet gennemført, det skal jeg komme ind paa senere, men det foreliggende Lovforslag kan under ingen Omstændigheder gaa hurtigt igennem Rigsdagen; der er alt for mange Interesser, der staar paa Spil, baade af den ene og den anden Art, og ogsaa principielt betydningsfulde Spørgsmaal, som maa over-